

dostalo obdobným pragmatikálním úředníkům státním. Jestliže přes to zákon tento podobného ustanovení neobsahuje, nelze nejen důvodně souditi na jeho úmysl, podobně právo obci vyhraditi, nýbrž nutno míti právě naopak za to, že tak vědomě a úmyslně ani učiniti nechtěl. Je-li tomu tak, pak zajisté nemůže býti řeči o nějaké mezeře v zák., jak stížnosti mylně za to mají a není tedy proto také předpokladu pro použití analogie ve smyslu § 7 o. z. o., i kdyby používání analogie v právu veřejném bylo zásadně nepochybně přípustno.

Zamítavé stanovisko žal. úřadu, došlé výrazu nař. rozhodnutími, má tudíž oporu v zák. samém a netřeba proto zkoumati, zda a jak dalece čl. XVIII lit. d) prov. předpisu z r. 1920 zák. odpovídá a to tím méně, když žal. úřad o ně své rozhodnutí neopřel, nýbrž se ho toliko nepřímou odvolal jako důkazu pro to, že závěry, které vyvodil ze zák. samého, jsou správné.

Nemají proti stížnosti opory v zák. a bylo je tudíž zamítnouti jako bezdůvodné.

Č. 3494.

Administrativní řízení. — Řízení před n s s e m: Je-li rozhodnutí úřadu opřeno o několik důvodů, stížnost do tohoto rozhodnutí podaná popírá však jen některé z nich, necháváje ostatní bez odporu, jest stížnost bezdůvodná, byť i vývody stížnosti byly jinak správné.

(Nález ze dne 15. dubna 1924 č. 6426.)

V ě c: Ludvík W. v Bratislavě proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska (min. taj. Dr. Jos. Pavlásek) o odstranění stánku k prodeji novin.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Výměrem policejního ředitelství v Bratislavě ze 7. března 1922 bylo st-li sděleno, že novinářské stánky — k jichž postavení na některých ulicích resp. náměstích bratislavských bylo st-li uděleno povolení vým. magistrátu města B. z 28. května 1921, nesmějí se přes noc nechati státi na ulici z následujících důvodů:

- 1) tvoří překážku v dopravě a mohou zejména ve tmě způsobiti nehodu v dopravě;
- 2) rozmnožují příležitost ke krádežím a vloupáním a skytají nočním tulákům a jiným podezřelým osobám úkryt;
- 3) zvyšují nebezpečí ohně v městě;
- 4) policejní ředitelství nemá dostatek orgánů, aby tyto boudy dalo hlídati.

Rekurs proti výměru tomu podaný župan župy br. a města Br. rozhodnutím ze 30. září 1922 zamítl, uznáv důvody I. instance správnými a podotknuv, že st-l ve své žádosti městské radě podané označil stánky za nositelné a na pláň k žádosti připojeném budky ty jsou opatřeny kolečky, a že tedy jen za těchto podmínek se st-li žádaného místa dostalo. Z toho vyplývá, že st-l má a může povinnosti městskými statuty č. 57.510 z r. 1888 uložené bez větších obtíží zadostučiniti.

Dalšímu rekursu st-lovu nař. rozhodnutím vyhověno nebylo a výrok župana župy br. byl potvrzen z jeho důvodů.

Ve stížnosti k nss-u podané se namítá, že

a) v noci jest chůze daleko menší než ve dne a nevadí-li stánky ve dne, nemohou vaditi ani v noci,

b) že nebezpečí ohně jest daleko menší, stojí-li tyto dřevěné budky na ulici, kde po případě shoří bez nebezpečí pro okolí, kdežto, vzejmou-li se v průjezdě domovním, jest nebezpečí pro okolí daleko větší, nehledě ani k tomu, že invalidé, kterým jsou stánky ty pronajaty, by je musili na noc stavěti do domovních průjezdů.

Námítkami čelí tedy stížnost jen proti některým důvodům, o něž rozhodnutí I. instance jest opřeno, a sice jen proti důvodu ad 1) a 3). Proti důvodům svrchu sub 2) a 4) uvedeným stížnost vůbec nebrojí.

Tím odňal st-l nss-u možnost, nař. rozhodnutí v těchto stížnostech ne-nařikávaných směrech přezkoumávaných a jím se vůbec zabývati.

Zůstalo-li však nař. rozhodnutí tímto způsobem o tyto dva důvody opřeno, jest lhostejno, zda druhé dva vývody st-lem napadnuté zákonu odpovídají čili nic, poněvadž i kdyby bylo uznáno na jejich nezákonnost, nebylo by dosaženo cíle st-lem sledovaného, totiž odstranění nař. výroku opřeného, jak uvedeno, o další dva důvody, jichž správnost vůbec popřena nebyla.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3495.

Stavební právo (Morava): I* Vytýčením stavební čáry dle § 21 mor. stav. řádu nemůže býti na stanovené stavební čáře dle § 20 stav. řádu nic změněno. — II* Pro demoliční rozkaz dle § 129 mor. stav. řádu jest rozhodná čára stanovená dle § 20 mor. stav. řádu.

(Nález ze dne 15. dubna 1924 č. 6498).

V ě c: Městská obec U. H. proti moravskému zemskému výboru v Brně o rozbourání ohradní zdi.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Manželé Albín a Ludmila D. zažádali 28. února 1922 u městské rady v U. H. o povolení k stavbě rodinného domku na parcelách č. 755 a 750 a schválení regulačních čar pro stavební místo na základě protokolu o schválení regulační čáry pč. 748 dle usnesení obec. výboru z 11. března 1914.

Při komisionelním jednání konaném 4. března 1922 konstatováno, že v přiložených plánech zakreslené čáry regulační odpovídají čarám, o kterých při parcelování pozemků sousedních svého času bylo jednáno a které byly obecním výborem dne 11. března 1914 v zásadě schváleny. Stavební komise navrhla, aby:

1. regulační čáry pro pozemky pč. 755 a 750 byly schváleny v rámci r. 1914 schválených čar pro pozemky pč. 748, 747 a 746 se dvěma výhradami zde na váhu nespádajícími,